

таме рибата и коренитѣ на нѣкои растения, е била месото и яйцата на моа.

Когато тази птица е била вече изтрѣбена — пише Наймаеръ — жителитѣ на острова страдали отъ липса на

Обр. 2. А. Скелетъ на птицата моа. В. кости отъ крака на епиорниса

храна и затова почнали да се ядатъ единъ другъ. За да се сдобиятъ съ месо, били принудени да обявяватъ чести войни на съседнитѣ племена. Убититѣ, раненитѣ и пленницитѣ били изяждани съ удоволствие. Населението на острова — казва по-нататъкъ Наймаеръ — би се изтрѣбило, би изчезнало, ако европейскитѣ колонисти не биха ограничили тия войни и човѣкоядството съ строги наредби и не биха се погрижили да пренесатъ на

острова свини и картофи за отглеждане отъ туземнитѣ жители.

Нека сега се пренесемъ на о-въ Мадагаскаръ, който лежи не далечъ отъ Африка.

Нѣкога тамъ е живѣла друга птица — великанъ, именувана отъ ученитѣ *епиорнисъ*. И нѣйната сждба е била както на моа.